

vadászinfo

Tolna Megyei Vadászszövetség és az Országos Magyar Vadászkamara
Tolna Megyei Területi Szervezetének lapja

VIII. ÉVFOLYAM 2. SZÁM

Tisztelt Vadásztársak!

Az új év új kihívásokat, célokat, álmokat hoz. Minden bizonnyal rövidesen megszületik az új vadászati törvény, ami a régit felváltja. Bízom abban, hogy az állam a Vadászkamara részére biztosított feladatokat továbbra is nálunk hagyja. Továbbra is szeretnénk, hogy minden szinten képviselhessük a sport- és hivatásos vadászok érdekeit.

Az elmúlt ciklusban is sikerült eredményeket elérnünk, mint a fegyvertartási engedélyek folyamatos meghosszabbításának megszüntetését, a fegyvervásárlás egyszerűsítését, s összehangolható a gépjármű- és a fegyvertartáshoz szükséges orvosi igazolást is. Lehetővé vált, hogy saját magunk és készíthessünk lőszereket. Büszkén mondhatjuk, a Tolna megyei szervezet volt az első az országban, ahol a tanfolyam elvégzése után az első vizsgát is sikeresen tették le a hallgatók.

Rendezvényeinket, melyekre több alkalom is adódott, sikereknek és jóknak ítélte a vadász- és civil közösség. Dombóváron vadásznapot tartottunk a megye társasági részére, emléktáblát avattunk szakcsi alapító vadásztársasági tagok részére, akik

sajnos már csak az örök vadászmezőkön űzik e nemes tevékenységet. Hasonló megemlékezést, emlékkiállítás szerveztek aktív tagjaink a Dombóvári Múzeumban emlékszoba formájában.

Gazdagodtunk egy irodaházzal, amit ebben az évben végérvényesen kifizettünk, így további tartozásunk az ingatlan tekintetében nincs. Ez teljes mértékben, tehermentesen a Tolna megyei vadászoké. Mondhatnám, hogy ez a korábbi álom végre 2013-ban beteljesült. A következő időkre is van elképzelésünk, álmunk, ami reméljük, előbb vagy utóbb teljesül, hisz az álmok, a vágyak arra valók, hogy megvalósítsuk őket, akkor is, ha egy-egy olykor túlzónak tűnik.

Kívánom, hogy a szeretet, békesség, az egymás iránti megbecsülés tegye széppé az ünnepet!

Az elnökség és munkatársaim nevében örömteli karácsonyt és vadászsikerekben gazdag, békés új esztendőt kívánok minden Vadásztársnak és kedves családjának.

Kocsner Antal
elnök

A megváltozott orvosi vizsgálatról

Mint arról már bizonyára legtöbb vadásztársunk értesült, megváltozott a lőfegyvertartók orvosi vizsgálatáról szóló rendelet. Ennek értelmében a lőfegyvertartással rendelkező személy ugyanolyan hosszú időtartamra kapja meg az alkalmassági igazolást, mintha azt a gépjárművezetéshez szükséges jogosítványra kérné.

Ennek megfelelően

- a 40. életévét még be nem töltött személy 10-évenként,
- a 40. életévét betöltött, de 60. életévét még be nem töltött személy 5-évenként,
- a 60. és 70. életév között 3-évenként, és
- a 70. életévét betöltött személy pedig 2-évenként köteles időszakos orvosi vizsgálatra menni.

A módosítás lehetővé teszi, hogy a kérelmező szinkronba hozhassa a lőfegyvertartáshoz szükséges egészségi alkalmasság időtartamát a gépjárművezetői egészségi alkalmasság érvényességi időtartamával,

miután mindkét célból azonos vizsgálatokat kell elvégezni. Ennek érdekében, amennyiben a gépjárművezetéshez szükséges egészségi alkalmasságának időtartama lejár, úgy kezdeményezheti a még le nem járt lőfegyvertartáshoz szükséges orvosi alkalmassági kiállítását is, abból a célból, hogy a két egészségi alkalmassági időtartam azonos időpontban kezdődjön, és a jövőben az alkalmassági igazolásának érvényességi ideje azonos időpontig tartson.

Ebben az esetben tehát az orvos az általa elvégzett vizsgálatról két egészségi alkalmassági igazolást állít ki, egyet a lőfegyvertartási engedélyhez, egyet pedig a gépjárművezetői engedélyhez.

A 48/2013. (VII. 19. EMMI) rendelet értelmében a térítési díjat a vizsgálat egyidejű elvégzése esetén egyszeresen kell megfizetni, miután egy vizsgálatra kerül sor.

Tekintettel arra, hogy a módosítások a lőfegyvertartáshoz szük-

séges egészségi alkalmasság kérdéskörét igazítják a gépjárművezetéshez előírt egészségi alkalmasság rendelkezéseihez, így a jövőben a lőfegyvertartással összefüggő vizsgálat térítési díjának megfizetése alól – amennyiben egy időpontban kerül sor a két igazolás kiállítására – mentesül a kérelmező.

A két díjtétel közül értelemszerűen a jogosítványra vonatkozót kell alkalmazni, életkorhoz kötötten, a következők szerint:

- ha a kérelmező 40. életévét még nem töltötte be, 7200 Ft-ot,
- ha 40. életévét betöltötte, de 60. életévét még nem érte el, 4800 Ft-ot,
- ha 60. életévét betöltötte, 2500 Ft-ot

kell térítési díjként megfizetnie.

(Az írás az Országos Egészségbiztosítási Pénztár Főigazgatójának levele alapján készült, amelyet minden közfinanszírozott háziorvos részére eljuttattak)

Szolgálati vadászlőfegyver használat

Hivatásos vadászok szolgálati vadászlőfegyvereinek vadászterületen kívüli használata

Több megyei területi szervezünk jelezte, hogy ellentétes vélemények születtek a hivatásos vadászok szolgálati vadászlőfegyvereinek, a vadászterületen kívüli használatával kapcsolatban. Több külső – vadászati szervezeteken kívülálló – szervezet arra az álláspontra helyezkedett, hogy ezen szolgálati fegyverek kizárólag csak a hivatásos vadász munkavégzéséhez kötötten használhatók, sem a munkahelyét jelentő vadászterületén, sem azon kívüli, más vadászterületen e fegyverek nem

használhatók a munkavégzésen kívül. Álláspontunk az volt – és jelenleg is az –, hogy a hivatásos vadász szolgálati fegyvere vadászati célra engedélyezett lőfegyver, így annak vadászati célra történő használatát, akár a saját vadászterületén, akár más vadászterületen, a munkáltatója engedélyével használhatja.

A további viták elkerülése érdekében hivatalos állásfoglalást kértünk az Országos Rendőr-főkapitányság Igazgatásrendészeti

Főosztályától, amely álláspontunkat osztva, írásban tájékoztatott bennünket arról, hogy a hivatásos vadász szolgálati lőfegyverének vadászati célú használata, a munkáltató engedélyével lehetséges, azt csak a munkáltató korlátozhatja. Erről az álláspontból az ORFK értesítette valamennyi megyei főkapitánysága igazgatásrendészeti osztályát.

(forrás: <http://www.omvk.hu/hirek/szolgalati-vadaszlofegyver-hasznalat.html>)

A Tolna Megyei Vadászszövetség és az Országos Magyar Vadászkamara Tolna Megyei Területi Szervezetének lapja

KIADÓ: Kocsner Antal elnök • SZERKESZTI: Dr. Király István, Varju Ildikó, Farkas Dénes

Cím: Szekszárd, Pollack Mihály u. 32/b • TELEFON: 74/512-224 • E-mail: postmaster@tolna-omvk.t-online.hu • HONLAP: www.omvk-tolna.hu

Az állami vadászjegyek érvényesítése 2014-ben

- Az állami vadászjegyek érvényesítése **2014. január 06-án, hétfőn kezdődik!** Legkésőbb **2014. február 28-ig** kell a vadászjegyek érvényességét meghosszabbítani, egyéb esetben a **lőfegyvertartási engedély** is érvénytelenné válik, és a rendőrhatalóság azt bevonja!
- A csoportos érvényesítés időpontjáról a vadásztársaságok vezetői értesítést kapnak, illetve olvasható a www.omvk-tolna.hu oldalunkon is a beosztás! Így könnyebben tudnak egyéni ügyfeleink szabad időpontot találni a várakozások elkerülése érdekében.

Kérjük, hozza magával a következőket:

- **Állami vadászjegyet** (akkor is, ha épp betelt) **az egyéni lőjegyzékével** együtt, a műanyag **TOKBAN!** (Kérem ne vegye ki a tokból! Ha szakadt vagy piszkos, akkor cserélni fogom!)
- **Az érvényesítés díját!** Az érvényesítés díja nem változik!
Az **1944. december 31. előtt** született vadászoknak nem kell kamarai tagdíjat fizetniük. Számukra az érvényesítés díja 11.000 Ft!

3 vidéki városban is lehetőségük lesz a hosszabbítást elvégezni:

Dombóvár	2014. január 14. kedd	Rendőrkapitányság, Dombó Pál u.
Tamási	2014. január 16. csütörtök	Gyulaj Zrt., Szabadság u. 27.
Paks	2014. január 21. kedd	Dunamenti Zrt., Rákóczi u. 5–7.

Ezen a helyszíneken az **időpontra érkező vadásztársaságokat** szolgáljuk ki, de az egyénileg érkezők is sorra kerülnek. **Ilyenkor a szekszárdi irodában az ügyintézés szünetel!**

A szekszárdi irodában a vadászjegyek érvényesítése a következő időpontokban lehetséges:

Hétfőtől csütörtökig délelőtt 8³⁰–11³⁰, délután 13⁰⁰–14³⁰

Kérjük, hogy a **pénteki napokon** lehetőleg **csak egyéb ügyekben** keressenek minket! (Pl. külföldi vadászok felelősségbiztosítása, beírókönyvek vásárlása, információkérés, vadkísérőjegyek vásárlása stb.)

Mi mindent megteszünk a gyors és zökkenőmentes kiszolgálás érdekében, ezért kérjük, hogy türelmükkel Önök is segítsék munkánkat. Előfordul, hogy valaki előbb vagy később érkezik, mint a megadott időpont. Ilyenkor **kérjük, hogy legyenek türelmesek, mindenkinek megpróbálunk leggyorsabban segíteni.**

Bármilyen információ miatt hívható: Varju Ildikó **30/983-91-50**

Tájékoztatjuk a Tisztelt Vadásztársakat, hogy
irodánkban az ügyfélfogadás

2013. december 20-tól
2014. január 6-ig szünetel!

Első ügyfélfogadási nap 2014. január 6. hétfő

Dombóváron ünnepeltek a vadászok!

Idén június 23-án tartottuk a megyei vadásznapot, ezúttal Dombóváron, a Szigeterdőn. A gyönyörű környezet méltó helyszínt biztosított ehhez a rendezvényhez. A színpadi programok mellett egész napos programok szórakoztatták a közönséget.

Szerintem felesleges hosszan sorolgatni, taglalni a programokat, hiszen vadásznapról lévén szó, a szokásos menetrendet követtük. Az ünnepi megnyitó során számos kitüntetést adtunk át a kiemelkedően tevékenykedő vadásztársaknak.

A Hubertus-mise után a színpadon a környékbeli falvak hagyományőrző csoportjai léptek színpadra egymást követően. A hús fák alatt a vadásztársaságok főztek, beszélgettek.

Számos kézműves, valamint vásárló érkezett a rendezvényre, akik portékáikat kínálták.

Hagyományőrző íjászcsoporthoz foglalkoztatta a közönséget, láthattak solymászati bemutatót, valamint vadászkutya-bemutatót is!

A Diana Vadászholgy Klub sátra alatt gyermekfoglalkoztatás működött, valamint a vadászholgyek vállalták a ruházati bemutatót a modellkedést is.

Nagyon sok embert vonzott ismét a vadásznapi, mind a szakma képviselőit, mind a civil érdeklődőket. Ezúttal a Dombóvár környékén működő vadásztársaságok vették ki az oroszlán-

2013-ban kitüntetett személyek

Magyar Vadászatért Érdemrend
kitüntetésben részesült:

Bajor József

Gróf Nádasdy Ferenc Emléplakettet
kapott:

*Bátaapáti Egresmenti
Vadásztársaság*

Nimród Érmét vehetett át:

Király Attila, a Gyulaj Zrt. erdésze,
hivatásos vadásza

Kovács Zoltán, a nagydorogi
Új Barázda Vadásztársaság
vadászmestere, hivatásos vadásza
Bognárné Sulyok Andrea rendőr
alezredes,

Czikk László, a Donát Völgye
Vadászegylet elnöke

A Hubertus Kereszt
arany fokozatát kapta:

László János a Kaposszekcsői
Hármashatár Vadásztársaság alapító
elnöke

Dr. Berta Attila, aki több mint 30 éves
vadászati múlttal rendelkezik

Árbogást Gyula, aki 10 éven keresztül
töltötte be a Gazda Vadásztársaság
vadászmesteri tisztségét

Dr. Szijártó István, aki az Attalai
Gazda Vadásztársaság tagja, ahol
immár tíz éve a vadásztársaság titkári
feladatait látja el

A Hubertus Kereszt
ezüst fokozatát kapta:

Papp Nándor, a Kaposszekcsői
Mezőgazdasági Zrt. elnök-
vezérigazgatója

Kuti Lajos, aki a Hármashatár
Vadásztársaság vadászmestere több
mint egy évtizede

Hubertus Kereszt
bronz fokozatát vehette át:

Vajda József, a Szentgyörgy
Vadásztársaság hivatásos vadásza

Bencze Lajos, aki 33 éve
sikeres vadász, a kaposszekcsői
Hármashatár Vadásztársaság tagja

Szombath János szintén a
kaposszekcsői Hármashatár
Vadásztársaság tagja, 36 éve aktív
vadász

A Vadászati Kultúra Napján, amely
a Vadászati Kulturális Egyesület
országos méretű vadásznapija,
az alábbi Tolna megyei vadászok
kaptak elismerést:

Zengő Anetta és **Bodó Katalin** a
„Vadászati Kultúráért” oklevelet
vehette át

Gubritzky Máriat a Hubertus Kereszt
ezüst fokozatával ismerték el,
valamint

Farkas Dénes az Arany Fácán Toll,
irodalmi nagydíj kitüntetését kapta!

részt a szervezési munkából. Szintén
nagyban hozzájárult a rendezvény si-

keréhez a Dombóvári Önkormányzat,
valamint a Kistérségi Társulás is. A he-
lyiek részéről dr. Szijártó István vállalta
magára a kapcsolattartás, szervezés
feladatait, operatív irányító Bán Bé-
la, a Dalmandi Vadásztársaság tag-
ja volt. Nekik ezúton is köszönjük a ki-
tartó munkát!

Továbbá köszönjük minden támo-
gatónak, illetve segítőnek, hogy ez a
rendezvény ismét színvonalas szórako-
zást nyújthatott a látogatóknak!

Fotók: Parrag Zsolt

Marsik Edit a Kocsolai Ftk nevében veszi át a főzőverseny egyik díját
Kocsner Antal kamarai elnöktől

Solymászat

Kamarai választások a megyében

Ismét lejárt egy négyéves ciklus a vadászkamara és a területi szervezetek életében. Első körben a megyei tisztújítások zajlottak le, majd 2014-ben az országos tisztújításra kerül sor.

Az Országos Magyar Vadászkamara alapszabályának megfelelően első körben a sport- és a hivatásos vadászok osztályából kellett küldötteket választani. Az alapszabály szerint a megye taglétszáma alapján 44 fő sportvadász és 16 fő hivatásos vadász, összesen 60 fő küldött megválasztására került sor 2013. június 24-én.

Ezt követően a kamarai tisztújítás már a küldöttek, illetve a küldöttgyűlés hatásköre. A tisztújító küldöttgyűlésre 2013. július 1-én került sor.

Az alábbiakban a megye vadász-társadalmára számára közzétesszük a küldöttek névsorát, valamint a küldöttek által megválasztott elnökség, bizottsági tagok és országos küldöttek névsorát. Arra kérjük a megye vadásztársadalmát, hogy forduljanak bizalommal a megválasztott személyekhez annak érdekében, hogy a kamara érdekvédelmi tevékenysége minél szélesebb körbe eljusson.

Hivatásos vadász osztály

1. Kovács Zoltán
2. Fodermayer Vilmos
3. Gálos Csaba
4. Krizsány Károly
5. Leibinger József
6. Vajda József
7. Lieszkovszky Károly
8. Szabó Tibor
9. Bíró Ferenc
10. Pencs József
11. Tóth Zoltán
12. Farkas Attila
13. Takács Erika
14. Greifenstein József
15. Lacza Ferenc
16. Sebényi Attila

Sportvadász osztály

1. Bajor József
2. Bán Béla
3. Bayerle Szabolcs
4. Benkő István
5. Birck László
6. Bognár Mihály
7. Buják Imre

8. Csík Anikó
9. Csík János
10. Eppel János
11. Farkas Dénes
12. Hajdú József
13. Heidt János
14. Horváth Károly
15. Kékes Gábor
16. Dr. Király István
17. Kocsner Antal
18. Konyecsnyi Károly
19. Kövesdi István
20. Kupás Deák Zoltán
21. Ludvig Pál
22. Mártonfai Dénes
23. Miklós János
24. Molnár Imre
25. Muck Mátyás
26. Müller Ferenc
27. Pál Kovács Gábor
28. Dr. Pilisi Gábor
29. Rauh Konrád
30. Schuck István
31. Soós József
32. Stein József
33. Stemler József
34. Szabadi István
35. Dr. Szatmári László
36. Székely Gábor
37. Dr. Szijártó István
38. Dr. Tóth Mihály
39. Varga Mária
40. Varjú Ildikó
41. Vinkovics József
42. Vörös László
43. Wiszthaler Sándor
44. Záborszki Zoltán

A küldöttek által megválasztott megyei tisztségviselők és országos küldöttek:

A területi vezetőség tagjai:

Elnök:

Kocsner Antal

Sportvadász osztály alelnöke:

Kékes Gábor

Hivatásos vadász osztály alelnöke:

Gálos Csaba

Titkár:

Dr. Király István

Vadvédelmi és Vadgazdálkodási

Bizottság elnöke:

Kupás Deák Zoltán

Vezetőségi tagok:

Dr. Szijártó István
Dr. Pilisi Gábor

Vadvédelmi és Vadgazdálkodási Bizottság tagjai: Birck László, Bognár Mihály, Farkas Dénes és Fodermayer Vilmos

Etikai Bizottság elnöke:

Dr. Tóth Mihály

Etika Bizottság tagjai: Kovács Zoltán, Ludvig Pál, Stein József és Székely Gábor

Felügyelő Bizottság elnöke:

Bajor József

Felügyelő Bizottság tagjai: Heidt János és Varga Mária

Országos küldöttek:

Hivatásos vadász osztály

Fodermayer Vilmos
Kovács Zoltán
Farkas Attila
Gálos Csaba

Sportvadász osztály

Székely Gábor
Kékes Gábor
Heidt János
Szabadi István
Bajor József
Dr. Király István
Ludvig Pál
Stemler József

Pusztai István
PUSKAMŰVES

Vállalok:

javítást
vizsgáztatást
belövést
barnítást
távcsőszerezést
agyzást

7352 Györe, Sport u. 1.

Telefon: 06/74459-759

06/30-2588816

Elismert Dianák!

Büszkék lehetnek ránk családtagjaink, szeretteink, barátaink, vadásztársaink, a Tolna megyei vadászok is. A Vadászinfó utolsó lapszáma óta alig telt el fél év. Ez idő alatt a Tolnai Dianák körbejárták szinte az egész országot, sőt a határon túl is jártak.

Felfedezzük az erdőt a madarak szemszögéből

Május 17-én hosszú hétvégére indultunk Sopronba, a Diana Klub szakmai kirándulására. A kirándulásunk vezetője dr. Varga Tamás, az Erdészeti Múzeum igazgatója volt. Utunk első állomása a Soproni Parkerdő volt, megcsodálhattuk a Hidegvízvölgyi ősfákat, és vezetőnk segítségével az erdő apró csodáira lettünk figyelme-

A Dr. Nagy Endre emlékház előtt

sek. Erdei kirándulásunk végén egy bányászfalu templomát néztük meg, melynek falai közt egy kocsmá rejtezik, mint az országban egyedülálló jelenség. Az Esterházy-palotában délután Kóhalmi Tamás „Vadászat a képzőművészetben” című előadá-

Június 1-jén, a Vadászati Kultúra napján, Zengő Anetta és Bodó Katalin Elismerő oklevelet vehettek át a C.I.C. 60. közgyűlésén vállalt áldozatos munkájukért. **Hubertus Kereszt ezüst fokozata kitüntetését vehetett át Gubritzky Mária**, a Tolna Megyei Diana Klub elnöke. Habár nem Dianákkal kapcsolatos, de szeretném megemlíteni, hogy ezen a rendezvényen Farkas Dénes Arany Fácán Toll irodalmi nagydíj kitüntetését vehetett át. **Június 22-én** a megyei vadásznapon is részt vettünk. A vadásznapról bővebb beszámolót olvashatnak a Vadászinfóban. **Július 13-án**

sát hallgattuk meg, majd rövid szünet után Hídvégi Béla vezetésével a nemrég megnyílt Vadászati kiállítást

Szerbia, Becej (Óbecse)

tekintettük meg. Borkóstolóval egybekötött Erdészeti Múzeumlátogatással zártuk a napot. A hétvége utolsó momentumaként Fertő-Hanság Nemzeti Park területén tartott ürge- és madármegfigyelés volt.

Balatonedericsre indultak Dianáink, a dr. Nagy Endre Afrika-vadász tiszteletére megrendezett emléknapi. Bodó Katalin csodálatos énekével fejezte ki a vadászok tiszteletét dr. Nagy Endre munkássága iránt.

Július 17-én a már hagyományosnak mondható karapancsai Izabella-szobor koszorúzására indultunk. **Augusztus 10-én** már-már mondhatni hazamentünk a szomszédos megyében megrendezésre kerülő Siójudi Agronapra. **Augusztus 30-án** Szerbiába indultunk, a Becej községben megrendezett Nemzetközi Vadász-hölgy-konferenciára. A konferencián Szerbia, Hollandia, Csehország és hazánk vadászklubjai mutatkoztak be. A hétvége mindannyiunk számára felejthetetlen fűj- és gerlevadászattal egészült ki.

Szeptember 7-én a VADEX-kupán a tolnai Dianák 3-fős lövészcsapattal indultak (Bölcskei Gáborné, Csík Anikó, Farkas Ibolya) a 100-korongos, ausztrál rendszerű versenyen.

Október 26-án a 10-éves jubileumi rendezvényen vettünk részt Nagybörzsönyben. A Diana Klub, 10-éves fennállása alkalmából jelmezes – batyus bállal ünnepelt. Ezen a napon visszaemlékeztünk a kezdetekre, a számtalan közös rendezvényre. A Tolna Megyei Vadászklubok immár második alkalommal vehették át a „**Az év legaktívabb megyei szervezete**” vándordíját. Az elismerést egész éves kitartó, áldozatos munkánkért, a programokon való aktív részvételünkért érdemeltük ki.

Remélem, a kezdő mondatomat mostanra már értik az olvasók, és valóban büszkék ránk.

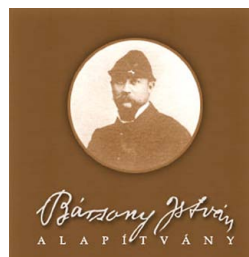
**Gubritzky Mária és Varju Ildikó
a vándordíjjal**

A programjainkról, a Diana Vadász-hölgy Klubról bővebben olvashatnak a www.tolnaidiana.gportal.hu oldalon.

Szeretném megköszönni a Klub tagjainak segítségét, aktív részvételét a programokon. Köszönet illeti továbbá családjainkat, barátainkat, ismerőseinket, támogatóinkat az egész évi segítségükért.

Kellemes karácsonyi ünnepeket és vadászélményekben gazdag új évet kívánok mindenkinek!

Vadászüdvözléssel:
Gubritzky Mária

A VKE Diana Vadászklub a Bárony István Alapítvány közreműködésével **GYERMEKRAJZPÁLYÁZATOT** hirdet!

A rajzpályázat témája: Bárony István alábbi novellái közül egy, tetszőlegesen kiválasztott írás képi ábrázolása:

- Az első lövés
- Az erdő nemes vadjai
- Mese az irigy gólyafiúról

A novellák letölthetők a www.baronyistvanalapitvany.hu honlapról, a hónap novellája rovatból.

Nevezni az alábbi korcsoportok szerint lehet:

- I. Általános iskolai kategóriák: I./1. 1–2. évfolyam
I./2. 3–4. évfolyam
I./3. 5–8. évfolyam

II. Középiskola

Benyújtási határidő: 2014. január 13.

**A pályamunkákat postán, illetve személyesen várjuk a
Vadászati Kulturális Egyesület székhelyére.
(1163 Budapest, Cziráki u. 26–32. II/156.)**

**A beküldött pályamunkák hátoldalán kérjük feltüntetni a készítő
nevét, lakhelyét, életkorát és az iskolai évfolyamát.**

A pályamunkákat A/4 méretben kérjük. Lehetnek grafikák, színes ceruzás rajzok, zsírkrétá rajzok, vízfestékekkel, temperával készült alkotások.

Egy pályázó legfeljebb egy alkotással pályázhat!

**A benyújtott pályamunkákat értékeljük, és kategóriánként egy győztes pályamunkát
díjazunk oklevéllel és értékes ajándécsomaggal. A legszínvonalasabb alkotásokból
2014. február 13. és 16. között megrendezésre kerülő**

**21. Fegyver, Horgászat, Vadászat nemzetközi kiállításon
(HUNGEXPO Zrt., 1101 Budapest, Albertirsai út 10.),**

a Vadászati Kulturális Egyesület standján kiállítást rendezünk be.

**A kategóriagyőztesek díjainak átadására is ezen a rendezvényen, 2014. február
15-én, szombaton kerül sor. A díjátadás napjára a kategóriagyőzteseknek ingyen
belépőjegyet biztosítunk a FeHoVa kiállításra.**

Jó munkát kívánunk minden pályázónak!

Bővebb információ:

Varju Ildikó (06-30) 983-9150 • Polster Gabriella (06-70) 702-5006

Bán Beatrix (06-70) 702-5164

Gímtrófeaszemle és szarvasbögés-élménytúra Tamási mellett

Hazánk gyönyörű természeti adottságai és méltán híres vadgazdálkodása eredményeképpen szeptember

mények egyébként is figyelemre méltó országos sorától. Felismerve, hogy a nem vadászokban is nyitottság mutatkozik a vadászat ősi és nemes kultúrájának megismerése iránt, a Gyulaj Erdészeti és Vadászati Zrt. idei trófeamustráját rendhagyó elemekkel egészítette ki.

Az esemény így a szakmai bemutató jellegén kívül közvetítő szerepet is betöltött vadászó és nem vadászó emberek között, kiemelve az óvodásokat, a kisiskolásokat és a családokat.

Tamási város mellett, az erdőgazdaság parkerdei tájánál álló Szent Hubertus-fakápolnánál megrendezett szemle már önmagában is szép esemény volt, felvonultatva a Zrt. négy különleges rendeltetésű vadászterületén a rendezvényig esett gím-bikák tróféáinak egy részét, 51 darabot.

Az Országos Magyar Vadászkamara Vadászkiért Együttesének szignálja nyitotta meg a rendezvényt, melyet Gőbölös Péter, a Gyulaj Zrt. vezérigazgatójának megnyitóbeszéde és De-

ák István nyugalmazott igazgatójának köszöntője követett. Ezután Fóris Dóra, a Zrt. munkatársának szavala-

ta és gyönyörű népdalai hangzottak el brácsa kíséretével, melyet a tamási óvodások műsora követett.

A kürtösök bemutatták a legfontosabb szignálokat, melyeket Kovács Gábor, a kürtegyüttes vezetője kiváló előadással egészített ki. Király Attila, Bölcskei Gábor és Tóth Péter kerületvezető vadászok egy műcsapázás közben ismertették a vérebes utánkereső munkát. A családok és a gyerekek a Gyulaj Zrt. Lengyel-Anafüredi Erdei Iskolájának stábjával közösen szorgoskodtak, hogy világító lámpiont fabrikáljanak a szürkületben induló szarvasbögés-élménytúrára. A túra indulását a kis mécsesek százainak egyszerre mozdulása, mint megannyi ragyogó szentjánosbogár jelezte, ahogy nekivágtak a parkerdő sűrűjének, hogy felfedezzék a szarvasbögés erejét és szépségét. A mécsesek pislákoló fénye mellett az élményre sem kellett sokat várniuk bátor túrázóinknak. A bögőkürtökkel a parkerdő állomásain rejtőző kollégáink igazi, testközelbeli élménnyé varázsolták az estébe hajló túrát.

Gyulaj Erdészeti és Vadászati Zrt.

végén, az ország számos helyén rendeznek gímtrófeaszemléket, felvonul-

tatva a szakközönség előtt az adott vadászterület, szaktudás és vadászszerencse az évi, szemet gyönyörködtető bizonyítékait. Az idei, szeptember 26-án megrendezett tamási esemény azonban egyedi módon eltért az ese-

Szakcsi emlékkő

Hangya Sándor vadásztársunk kicsit több mint két éve gondolta el, hogy miként lehetne méltó módon megemlékezni a köz-

ségük volt vadászairól. Hangya Sándor személyes érintettsége miatt – az édesapja halálának negyedszázados évfordulója volt az elmúlt évben – érzett késztetést az emlékmű létrehozására. Az avatóünnepségre 2013. szeptember 1-jén került sor, ahova meghívta az elérhető régi és jelenlegi vadásztársakat, valamint a szakcsi vadászterülettel szomszédos vadásztársaságok vezetőit és a megyei Vadászkamara munkatársait.

A szervező ez úton mond köszönetet mindazoknak, aki megtisztelték jelenlé-

tükkel a szakcsi VADÁSZOK KÖVE avatóünnepségét.

Kiemelkedő trófeák a megyében

2013-ban egy kiemelkedő gímszarvas-trófea, valamint több dámszarvas trófea került megyénk vadászterületeiről a bírálóbizottság elé.

A kapitális trófeájú gímszarvasbikát a Kölesd-Dalmandi Vadásztársaság területén ejtette el a szerencsés vadász, 2013. szeptember 7-én. A trófea 24 órás tömege 13,04 kg, C.I.C. pontszáma 231,11.

Sok év hallgatás után idén mindjárt három kivételes dámlapáttal rukkolt elő a Kocsolai Földtulajdonosi Közösség vadászterülete.

Ebből egy minden bizonnyal a világranglistán is előkelő helyet fog elfoglalni (reményeim szerint a 7. helyet – a szerkesztő). A trófea 6,33 kg-os és 220,9 C.I.C. pontra bírálta a másodfokú trófeabíró bizottság. Az elejtés ideje 2013. október 10.

Szintén ezen a területen esett az a bika, amelyet Börzsök Péter 80. születésnapja alkalmából kapott. A trófea tömege 5,37 kilogramm volt, C.I.C. pontja pedig 193,45.

Lapzárta előtt kaptuk a hírt, hogy a megye dämjainak tündöklése ezzel még nem ért véget, ugyanis a pincehelyi vadászterületen (Land-Star Kft.) 2013. november 7-én került terítékre egy kapitális däm bika. A trófea tömege 6,76 kg(!!!), az elsőfokú bírálaton 225,93 C.I.C. pontot kapott. Amennyiben a hivatalos pontszáma nem változik a trófeának, úgy a hazai ranglista 3. és a világranglista 5. helyét fogja elfoglalni.

Merre tovább Magyar Vadászat...?

Igazából a „Honnan?”-nal kellene kezdenem írásomat, hogy mindenki megérthesse, miért ragadtam tollat, azaz klaviatúrát. A Vadászat (igen, nagybetűvel) az életem. Minden napjaim és szabadidőm meghatározója több mint 30 éve. Neki és benne élek, függök tőle, szeretem a múltját és félttem a jövőjét. Ez utóbbiról fog szólni ez a kis gondolatmenet.

Agyonelektronizált információs létünknek, annak vadhajításaitól eltekintve számtalan előnye is van. Soha még nem volt ennyire könnyű képet alkotni arról, hogy az emberek mit gondolnak, milyen véleményekkel, történésekkel, vagy akár csoportokkal kapcsolatban, szimpátia, közöny, vagy netán ellenérzés lakik-e lelkükben?

Az elmúlt években igyekeztem minden vadászattal kapcsolatban álló hírt elolvasni, ami a világhálón megjelent. Aztán rászoktam arra is, hogy nem csak magukra a hírekre fordítok figyelmet, hanem legalább akkor elánnal vetettem bele magam az olvasói kommentekbe is, hogy megtudjam, vajh' mit gondol rólunk a nem vadászó többség, hogyan viszonyul ahhoz a tevékenységhez, aminek a saját létét is köszönheti?

Ez nem fikció, hiszen gondoljunk csak bele: a Földön eddig mintegy 80 milliárd, embernek nevezhető élőlény tengette mindennapjait. Még ha nagyon óvatosan számolok is, ebből legalább a 90% teljesen testközeleli kapcsolatban élt a természettel és döntő többségük számára a vadászat éppen úgy a mindennapok része volt, mint egy mai átlagos városi kamasz esetében a gyorsétterem.

Arra jutottam, hogy tisztelve a józan gondolkodású kívülállót, nagyon széles a köre azoknak, akikben a vadászat pusztá említése is megmagyarázhatatlan indulatokat generál. Mintegy frusztrációs bombaként képesek kivetközni emberi mivoltukból emiatt, és olyan hozzászólásokat olvashattam, amik esetében elszégyelltem magam, hogy én is a homo sapiens faj tagja vagyok...

Teljesen mindegy volt, hogy az aktuális hír arról szolt-e, hogy egy konda vaddisznó az éjszaka leple alatt feltúrt pár kertvárosi udvart, esetleg kukázott a budai lejtőkön, vagy (amit mindig összeszorult gyomorral olvasok) tragikus kimenetelű vadászból

esetről adott számot. Nem egyszer olyan szintű mocskolódásba csaptak át az indulatok, amik mellett már nem tudtam szó nélkül elmenni. De hiába voltak az engesztelő hangvételű, indulatoktól mentes, pusztán szakmai töltésű válaszok, ez is csak olaj volt a tűzre.

Mahatma Gandhi hitvallásának egyik mottója, hogy „Először magadban kell létrehozni a változást, amit a világtól követelsz”.

Ennek szellemében, minden indultól mentesen jutottam arra, hogy nekünk kell lépniünk, mert ha nem teszünk semmit, az tipikus struccpolitikaként csak tetézi a bajt. Elkezdtem a saját felelősségünkön gondolkodni, mert abból indulok ki, hogy ezt valahol mi, vadászok rontottuk el.

A nem is oly távoli múltból felsejlik egy tipikus hétfégi kép: Vadászok sétálnak a társas vadászat gyülekezőhelyére, mellettük kutyáik, vállukat puskaszíj húzza, körülöttük gyermekeik... Az utca népe mosolyogva köszön nekik sokszor előre is, ők derűsen válaszolnak, pár mondatot váltanak, majd mennek tovább. Aztán délután hazafelé megismétlődik ez a közjáték, de ekkor már fácánkakas vagy réce lóg az aggatón, esetenként nyúl a hátizsákon... És az emberek nem botránkoztak meg, nem kiáltottak hidegvérű gyilkost, a természet ellenségévé kinevezve a zöldruhás kompániát. Megállították a vadászt, közről megsemmisítették a zsákmányt, majd mindenki ment a maga útján tovább, hiszen nem történt semmi rendkívüli.

Gondolom, mások fejében is lepe regnek hasonló filmsorok. Ennek a hangulatnak a kutatására indulok, és hiszem, hogy valahol még fellelhetjük.

Amit eztán papírra vetek, azt gondolatébresztőnek, de akár vitaindítónak is számom. Nem egyfajta kinyilatkoztatás vagy tévedhetetlen és bölcs megállapítás, csupán egy kórkép felállításának első lépcsője, amire (szívből remélem) majd közösen megtaláljuk a gyógymódot.

Tehát: hol ronthatunk el?

Igazából nagyon sok helyen és sokféleképpen. Ha csak az elmúlt 30-35 évre gondolok, a vadászatot és a vadászokat mindig jellemezte valamiféle elszigetelődés és ellenállás. Ál-

landósult vitákkal az erdőlátogatás kapcsán, lezárt erdei utakkal, birtokpolitikai vitákkal, a mezőgazdaságban okozott vadászati kárral stb... Legalábbis nagyon sokan csak ennyit láttak belőlünk. Mindezt azért is, mert keveset mutattunk meg magunkból. Pedig nekünk az égadta világon semmi szégyellnivalónk sincs.

Mintha féltettük volna autonómiánkat, identitásunkat. Elzártuk a nagyközönség elől, akik így a számukra bőven rendelkezésre álló és a mi halogató magatartásunkat azonnal ki is használó, ám a mi „ellentáborunknak” számító fórumok felől kapták az információt. Állat- és természetvédőktől, önjelölt aktivistáktól, akik javarészt tudatlanságuk pajzsa mögül szurkáltak kifelé. Mivel ezekre a szurkálásokra a legtöbb esetben még érdemi válaszok sem születtek, a helyzet csak rosszabb lett.

Közben itt volt 1997. és 2007. is. A belviszályok korlátlan tárháza. A hirtelen jött földtulajdontól megrészegetettek és a régi rendszerből kiszakadni nem akarók marakodásától hangos évek, tárgyalások, ítéletek, fellebbezések, elhúzódo ügyek... Ezek sem erősítették a bizalmat irányunkban. Kívülálló számára egy labilis belső egyensúlyú csoport nem lehet szimpatikus.

Kívülállóból pedig van bőven. Magyarországon a vadászok száma tragikusan alacsony az össznépeséghez viszonyítva. Nem vagyunk 60 ezren a közel 10 millióból. Ez kb. 0,6%-ot tesz ki. De mivel a hivatalosan nyilvántartott vadászoknak egy része egészen biztosan nem folytat vadászati tevékenységet (mindenki gondoljon csak utána, a saját társaságában hány „fantomvadász” van?), akkor nemigen tévedhetek, ha azt saccolom, hogy minden 250-300 emberre jut egy vadász. Kisebb falvakban ez az arány jobb a vadászokra nézve, nagyvárosokban egészen biztosan rosszabb. Ez sarkítva azt jelenti, hogy minden vadásznak több száz „nemvadászt” kellene ellátnia a megfelelő információval azért, hogy ők kellő objektivitással állhassanak hozzánk. De ez természetesen lehetetlen küldetés lenne, főleg ha hozzávesszük, hogy a vadászok sokszor még maguk között sem állnak szóba egymással. Ez sajnos nem fikció. Nemrég történt egy, a kamara megyei szervezete által tartott regioná-

lis összejövétel, hogy az egymással jól elbeszélgető vadászterület-szomszédok, a saját elmondásuk szerint, legkevesebb 15 éve nem álltak szóba egymással. Ez megdöbbenő és elszomorító is egyben.

Ha nemes szenvedélyünket még hosszan szeretnénk űzni, tovább adva azt a rengeteg tapasztalatot az utánunk jövő generációknak, amitől a magyar vadgazdálkodás méltán világhírű lett, akkor lépünk kell. Nem tipegnünk, csoszognunk, másra várunk, hanem egy nagy lépéssel kell indulnunk.

Meg kell mutatnunk magunkat őszintén, titokzatos talányok nélkül úgy egymásnak, mint a „kívülállónak”. Térítő munkánkat a gyermekek körében kell megkezdennünk a legnagyobb odaadással. Ha Dániában lehet választható általános iskolai fakultáció a vadászat-vadgazdálkodás, akkor mi miért ne mutathatnánk be nekik annak a csodálatos világnak a részleteit, amit majdan nekik kell tovább gondozniuk? Ha a '70-es-'80-as években működhetett több általános iskolában vadászszakkör, akkor ez ma miért lenne ördögtől való? Csak mert néhány hangoskodó, ámbár tudatlan egyén szerint ez káros a gyerekek fejlődésére? Ugyan már! Ezeknek az embereknek fogalmuk sincs arról, hogy a vadászok micsoda állat- és természetvédelmi missziót folytatnak. És mivel nem is érdekelné őket, ezért a gyerekeknek kell ezt minden állur nélkül, a maga természet adta módján megmutatnunk. Persze minden korosztálynak csak azt, amire tényleg fel van készülve. Ebben biztosan megkapnánk a szükséges segítséget az elhivatott, természetkedvelő pedagógusoktól is. Mint ahogyan ahhoz is, hogy egyes iskolai rendezvényekre odalátogathassunk, tematikus vetélkedőket, előadásokat tarthassunk, amik által a gyermekek jobban beleláthatnak a természet bonyolult összefüggéseibe. Felkérhetjük őket pl. közös tavaszi erdőtakarító napra, aminek a végén egy kiadós vendéglátás közben jól elbeszélgethetünk velük, de bevonhatjuk őket akár a téli vadtakarmányozás munkájába is, ezzel erősítve a felelősségtudatot bennük környezetük iránt. Ha legalább felébredtjük bennük az érdeklődés szikráját, már tettünk egy nagy lépést a célunk felé.

A felnőttekre már másként lehet hatni. Elsősorban van nekünk egy lehetséges jó szövetségesünk, csak nem igen veszünk egymásról tudomást. A MOHOSZ ma kb. 300 ezer

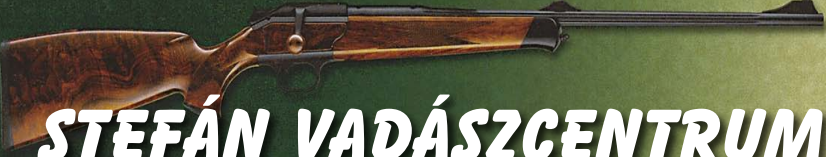
sporthorgászt tömörít egységes szervezetbe. Ugyanazok az érzések vezetnek minket a természetbe, ugyanazon a pályán focizunk, csak más labdával. De lehetnénk egy csapat. Ezért is „csak” tenni kell. Mégpedig a kezdő lépést. Nostalgiaival gondolok vissza egy Frankfurt melletti, Mainaparti kis faluban tartott nyári ünnepségre, ahol a helyi vadászok és horgászok előbb egymás mellett vonultak fel tradicionális egyenruhákba öltözve, közös fúvószenekarral, majd egy nagy sátor alatt együtt ettek a fehér kolbászt és itták a sört, a legnagyobb egyetértésben.

Manapság az ország minden szegletében divat lett majálisokat, falunapokat rendezni. Kellenek az életben a dolgozók hétköznapi közepé az ünnepek, amikor ki lehet kapcsolódni. A közösségi ünnepi alkalmak remek színhelyei lehetnek a civil lakossághoz való közeledésnek. Több vadásztársaságnál hagyománnyá vált, hogy ezeken a rendezvényeken közjóléti tevékenységet folytatva ki-települnek, némi bográcsok és belevaló társaságában. Ilyenkor nem hiányozhat a repertoárból a jóféle helyi borok, pálinkák, egyéb finomságok, különlegességek kínálata sem. Az ilyesféle vendéglátásnak megvan a maga gyümölcse azon túl, hogy

alapjában jó érzés adni, másoknak örömet szerezni. Képzeliük el a legközelebbi alkalommal egy olyan gazdával a vadkártárgyalást, akivel pár hónapja egy asztalnál ettünk-ittunk, talán még jól el is beszélgettünk. Ha csak az ilyen alkalmakra tartogatott, általánosan ellenséges alaphangulatot sikerült száműznünk, már minden esélyünk megvan egy mindkét fél számára korrekt eredménnyel és konszenzussal járó egyeztetésre. Ugye, hogy a lelki töltésen felül még lehet további hozama is a jócselekedetnek?

Nagyon hosszan lehetne folytatni még a sort, és meg is kérem azokat, akik vették a fáradságot és elolvasták kusza gondolataim írott vetületét, hogy ezt tegyék is meg. Tegyék meg, mert csak az vezethet eredményre, ha nem süppedünk bele az „ebből úgysem lesz semmi” és a „de hát megmondtam én, hogy ezekkel úgysem megyünk semmire” formátumú közhelyekbe. Hiszem, hogy sokan vagyunk, akik szívesen tennének meg többet a vadászat jövőjéért. Hát álljunk ki bátran, és mondjuk el gondolatainkat, véleményünket és kritikáinkat. Tegyük meg ennyit a vadért, a vadászatért, a jövő érdekében. Tarozunk nekik ennyivel.

Gálos Csaba

STEFÁN VADÁSZCENTRUM

Szekszárd, Kossuth L. u. 32. • Telefon: 74/ 510-995 Fax: 74/ 510-996

VADÁSZBOLT:

- vadászfegyverek
- maroklőfegyverek
- gáz- és riasztófegyverek
- légfegyverek
- vadászati felszerelések
- vadászruhákat

FEGYVERJAVÍTÓ MŰHELY:

- javítás
- távcsőszerelés
- belövés
- barnítás
- fegyverek vizsgáztatása

FÖLD ALATTI LŐFOLYÓSÓ:

A bolt nyitvatartási ideje alatt üzemel.

TEREPLŐTÉR:

Tavasztól őszi ügyeleti nyitva tartás.

Vadásztársaságok, baráti társaságok háziversenyének szervezése, lebonyolítása.

Évente 4-5 koronglövő verseny rendezése.

Tagfelvétel a Stefán Lőegyletbe.

Tagoknak kedvezményes lőtérhasználat.

NYITVA TARTÁS:

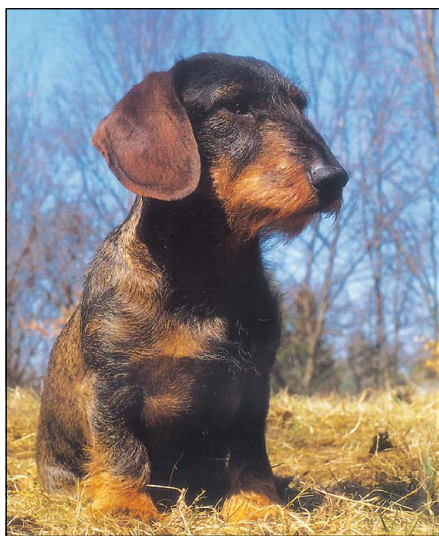
hétfőtől péntekig: 8.00-tól 17.00-ig
szombat, vasárnap: 9.00-tól 12.00-ig

Tanítani kell a kotorék- és vaddisznós kutyákat?

Az elmúlt időszakban több esetben felmerült, hogy kell-e tanítani a kotorék- és vaddisznós kutyákat. Azt hiszem, akik régóta vadásznak ezekben a vadászati módokban, azok nem kérdőjelezik meg a tanítás fontosságát.

Az alábbi kutyafajtákat, mint a tacsók, terrier, kopók, ezek keverékeit használjuk a vaddisznóhajtásokon és kotorékozásra is.

Vizslafélékkel való vadászatnál tudjuk, hogy a fegyelmezetlen kutyák esetén a meglőtt fácánok mintegy 30%-a nem kerül terítékre. A vaddisznós és kotorékkutyák esetében valószínű, hogy még nagyobb lehet a kár. Tehát nem kérdés, hogy ezeket a ku-

tyákat is kell tanítani, hiszen a kulturált vadászat része a jól képzett vadászku-tya. Az OMVK ezen kutyafajták részére is kidolgozta a vadászati alkalmassági vizsga rendszerét.

Mit ajánlunk a vaddisznós kutyák esetén? A kutyának fegyelmeztetnek

kell lennie, gazdájának a parancsait végre kell hajtania. Megjegyzem, igen sokan azt vallják, hogy ezeket a vadászku-tyafajtákat nem lehet engedelmessegre tanítani. Ez nem így van.

Az biztos, hogy sok idő kell és tervszerű tanítás.

Alapeszköz a póráz. A kutya mindig pórázon van, ha nem kell dolgoznia. Parancsra vissza kell jönnie és így tovább. A vadászatot ne zavarja. Ideggyenge, lövésfélő ne legyen, lehessen keresésre küldeni. Lehetőleg munka közben adjon hangot. A megtalált vadat ne kezdje ki. Alapfegyelmi feladatokra otthon az udvarban is meg lehet tanítani. Visszahívásra szakmailag elfogadott sípot használjunk.

Miután az alapfegyelmi kiképzés megvan, akkor mehetünk a gyakorló disznós kertbe, ahol megvannak a szigorú szabályok.

A kertek általában 1-1,5 ha nagyságúak, 1,5 m magas drótkerítéssel bekerítve. A bekerített területen legyen aljnövényzettel dúsan borított erdőterület, lehetőleg legyen szabdalt. A kutya mozgását lehessen látni, a kutyát lehessen hívni a disznóról. A vaddisznóbefogó, vagy elkerített rész segít abban, hogy a kutyát le tudjuk venni a disznóról. Ugyancsak meg kell tanítani a kutyákat, hogy a szarvasokat ne űzze, lehessen hívni.

Ma már vannak korszerű kiképzést segítő eszközök, mint az elektromos nyakörv, amely erre a célra van kifejlesztve. Természetesen, ha rosszul használjuk, akkor olyan, mint a „majom kezében a borotva”. Megfelelő ismeretek birtokában ennél a kutyafajtánál is igen magas szintű kiképzést lehet elérni. Sípra irányíthatóvá válik, mint egy jó vizsla. Többször láttam ilyen kutyákat, első sorban német vendégvadászok kezében, használatában.

A vadászati alkalmassági vizsga nem kötelező, de ajánlott e kutyafajták esetében is, hiszen a fegyelmeztet, kiképzett kutyákkal a vadászat sokkal eredményesebb. Az sem mellékes, hogy a hivatásos vadászoknak vizsgázott kutya után kutyatartási díjat lehet fizetni. Továbbá a vadászbaleset áldozatává vált vizsgázott kutya értéke is lényegesen magasabb, mint a többié.

Az sem utolsó szempont, hogy a vizsgára felkészített kutyák a hétköznapiakon is intelligensebben viselkednek, mivel megtanítottuk, hogy mit várunk el tőlük.

A kotorékebeket is fel kell készíteni a munkára. Az előzőekben leírt fegyelmi, engedelmessegi elvárások itt is érvényesek. Kotorékebekkel soha nem veszünk részt vaddisznóhajtáson. Fegyel-

meztelen, hangot adva kell dolgoznia, hogy tudjuk, hol jár a kotorékban. Lakatlan kotorékban megtévesztően ne viselkedjen. Föld alól is el kell hoznia a vadat. Engedelmesnek kell lennie. Emberekhez és idegen kutyákhoz a viszonya legyen jó. Kitűnő idegrendszere legyen. Feltétel nélkül visszahívható legyen, parancsra engedelmeskedjen. Fontos, hogy bátor legyen, és a vadat jelezze, legjobb ha hanggal.

Ezek a kutyák is rendelkeznek öröklött tulajdonságokkal, amelyeket tanítással tovább kell fejleszteni. Hol lehet a kotorékebeket felkészíteni a színvonalas, eredményes munkára? Ma is műkotorékpályákon, amelyek hasonlóak a természetes kotorékhoz.

Az új kotorékpályákon a kutya és a vad között a műkotorékban közvetlen fizikai kapcsolat nem jöhet létre, ezt a járat és a katlan között elhelyezett ráccsal biztosítják.

A kotorékpályán viszont a fiatal kutya sok mindent megtanul. A műkotorékban tanított kutyák később jobban és kevesebb sérüléssel dolgoznak a természetes rókavárakban. A tanítás során már rutint szereznek a természetes kotorékozáshoz. A kotorékkutyák vizsgára kötelezettek. VAV vizsgával értékük nő.

Meggyőződésem, hogy eredményes munka, tanítás nélkül e kutyafajtáknál sem érhető el.

Eppel János

a vadászku-tya szakbizottság elnöke